

תת"ע 4694/03/14 - מדינת ישראל נגד משה כהן

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 4694-03-14 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה כהן

הנאשם

הכרעת דין

1. ראשית דבר:

הריני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

2. העבירה המיוחסת לנאשם בכתב האישום:

לנאשם יוחסה עבירה אחת אשר בוצעה ביום 24/7/13:

- נהג ברכב שהיו מותקנות בו חגורות בטיחות, מבלי שהיה חגור בחגורת בטיחות - עבירה על תקנה 83ב(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 (להלן: "התקנות").

3. נסיבות המקרה כמתואר בהודעות תשלום הקנס (להלן: "הדוח") :

השוטר שמעון אברהם שערך את הדוח (1/ת) מציין כי:

"אני רכבתי על אופנוע...קטע דרך חד סטרי דו נתיבי כאשר נעקף מצד ימין והייתי במקביל למושב קדמי, הבטתי שמאלה נהג ללא חגור לבוש חולצה אלגנט אפור לציין שפנה ימינה לרחוב החרושת נתבקש לעצור. נעצר על המדרכה מול תחנת המשטרה לבדו. עומס במקום. קשר עין רציף"

דברי הנהג כפי שמצוין בדוח היו כי:

"זה לא כביש מהיר, תראה איזה פקק"

4. **העדים שהעידו בפניי:**

מטעם התביעה העידו:

· רס"ב שמעון אברהם - השוטר שערך את הדו"ח (**להלן: "השוטר"**)

מטעם ההגנה העידו:

· הנאשם בעצמו

5. **דין והכרעה:**

בבואו להכריע, שקל בית המשפט את השיקולים שיפורטו להלן:

א. **גרסת התביעה:**

בנוסף לאמור בדוח שערך כמתואר בסעיף 3 דלעיל, העיד השוטר בעדותו ובחקירתו הנגדית מיום 27/5/15 (להלן: **"הדין"**) מספר דברים עיקריים (**עמוד 2 שורות 7-27 ועמוד 3 שורות 1-5 לפרוטוקול הדין הנ"ל**):

- היה עומס תנועה כפי שכתוב במפורש בדוח. הנאשם היה במצב של נסיעה רגילה. אם הנאשם היה במצב של עמידה, לא היה נרשם לו דו"ח.
- לא יכול להיות שיצא מתחנת המשטרה. ביקש מהנאשם לעצור והנאשם אכן עצר מול תחנת המשטרה.
- הנאשם הגיע בנסיעה כשהוא יוצא מאזור החנויות לפני תחנת המשטרה והשתלב ברחוב החרושת. לנאשם לא היה נרשם דו"ח אם לא היה בנסיעה בזמן ביצוע העבירה.

ב. **גרסת של הנאשם:**

עמוד 2

בעדותו ובחקירתו הנגדית במהלך הדיון, העיד הנאשם מספר דברים עיקריים (עמוד 3 שורות 14-31, עמוד 4 שורות 1-31 ועמוד 5 שורות 3-17 לפרוטוקול הדיון):

- מאשר כי לא היה חגור בחגורת בטיחות בזמן האירוע.
- עמד בצומת הכביש הראשי שנקרא נשיאי ישראל. הייתה תהלוכה בכביש, הרמזור היה סגור, התחלף לירוק אבל לא זז. היו שני נתיבים כששני הנתיבים עמוסים וכאשר כל הנהגים בתוך המכוניות. האורות של המכוניות לפני הנאשם היו דלוקים. לא לקח פרטים מהנהגים שהיו סביבו כי לא היה זמן.
- היה רכב שעמד לפניו. השוטר ראה שהנאשם לא יכול לזוז ולכן אמר לו לעלות על המדרכה.
- לא זוכר אם הרכב שלו היה מונע. לא היה בנסיעה ועמד בצד ימין. פתח את חגורת הבטיחות כי היה לו חם. פתח את החלון והשוטר שאל אותו למה הוא לא חגור. ענה לשוטר כי הוא לא בנסיעה, יש פקק וכי לא מדובר בכביש מהיר והשוטר רשם שזה לא כביש מהיר.
- היו מכוניות לידו גם מקדימה וגם מאחורה. השוטר ראה שאין מקום לעמוד לידו ואז הוא אמר לנאשם שיעלה על המדרכה כי כנראה לא רצה שיפריע למכוניות אחרות שנוסעות.
- הנאשם עלה על המדרכה, עצר והשוטר החל להתווכח עימו. הנאשם אמר לשוטר שהוא לא צריך לרשום לו דו"ח וכי הכביש עמוס והשוטר אמר שיכתוב זאת.
- השוטר לא ביקש ממנו לעצור. השוטר יצא מהמסעדה, בא ליד הנאשם והכניס את ראשו פנימה לרכב, ראה שהוא לא חגור, אמר לו לעלות על המדרכה ורשם לו דו"ח. השוטר עשה משהו לא חוקי.

ג. סוף דבר:

לאור כל האמור לעיל, ולאחר שבחנתי את גרסאות הצדדים, דעתי היא כי יש להעדיף במקרה דנן את גרסת התביעה ולהרשיע את הנאשם בעבירה דלעיל המיוחסת לו בכתב האישום, וזאת מן הטעמים הבאים:

o עדותו הרציפה העקבית של השוטר מוכיחה כי:

- § זכר את מרבית פרטי האירוע
- § דבריו בבית המשפט תואמים לפרטי הדוח דלעיל אותו מילא עוד ביום האירוע, זאת חרף העובדה כי בין יום האירוע לבין יום הדיון חלפו קרוב לשנתיים.

§ שמר על קשר עין רציף עם הנאשם לאורך האירוע וביצוע העבירה.

o התרת חגורת הבטיחות ע"י הנאשם:

במקרה דנן, גם אם תישמע גרסת הנאשם כי היה במצב עמידה ולא בנסיעה, ניחן כי הנאשם מודה שלא היה חגור (עמוד 4 שורה 7 לפרוטוקול הדין הנ"ל). כמו כן, על פי הדו"ח, עדות השוטר ועדות הנאשם לעניין ההתרחשויות בעת האירוע כגון תהלוכה ורכבים עומדים עם אורות דולקים, ניתן להסיק כי רכבו של הנאשם היה מונע בעת ביצוע העבירה.

o מכאן, הרי שעולה השאלה המשפטית: האם מותר היה לנאשם להתיר את החגורה לפרק זמן קצר כשהרכב מונע?

ולעניין זה, כבר נקבע בתת (י-ם) 6410/09 מדינת ישראל נ' קאופמן ענת כי:

"ביהמ"ש סבור כי ניתן להתיר חגורת בטיחות לפרק זמן קצר כשהאוטו מונע, בעמידה ברמזור אדום וזאת לצורך מוגדר וברור, לפרק זמן רגעי כשאין ברירה אחרת, אולם נטל הראייה בעניין, כי פתיחת החגורה הייתה בעצירה הוא על הנהג".

o ומן הכלל אל הפרט, במקרה דנן, ניחן כי אסור היה לנאשם להתיר את חגורת הבטיחות ואין לגרסתו על מה להישען ביחס לביצוע העבירה המיוחסת לו וזאת מכמה נימוקים עיקריים:

§ **התרת החגורה על ידי הנאשם לא נעשתה לצורך מוגדר וברור, לפרק זמן רגעי וכשאין ברירה אחרת - כל שאמר הנאשם לעניין התרת החגורה על ידו הוא כי היה לו חם והוא אינו מדליק מזגן בשביל לחסוך. מיותר לציין כי אין מדובר במקרה בו לא הייתה לנאשם ברירה אחרת אלא להתיר את החגורה, שכן עשה זאת מטעמי נוחות בלבד. מה גם, שאין לדעת אם מדובר על פרק זמן רגעי, שכן לא ידוע מתי התיר הנאשם את החגורה עד לרגע עצירתו ע"י השוטר, ומתי היה בכוונתו להדק אותה על גופו באם לא היה נעצר.**

לפיכך, נראה כי לא התיר הנאשם את החגורה לצורך מוגדר וברור, לפרק זמן רגעי וכשאין ברירה אחרת.

§ **עמידת הנאשם בנטל הראייה כי פתיחת החגורה הייתה בעצירה - גרסתו**

עמוד 4

של הנאשם בדיון כי שהה במצב עצירה, דהיינו במצב עמידה, עומדת בסתירה לגרסתו של השוטר ולאמור בדוח שמולא ביום האירוע לפיהן היה הנאשם במצב נסיעה. כמו כן, גם תגובתו של הנאשם כפי שצוינה בדוח לפיה לא מדובר בכביש מהיר ויש פקק, לא מעידה כי מדובר על מצב עמידה, אלא לכל היותר מעידה כי היה עומס בכביש וכי התנועה בו ערה מאוד.

לפיכך, נראה כי לא עמד הנאשם בנטל הראייה כי פתיחת החגורה הייתה במצב עצירה.

0 במקרה דנן ובנסיבות העניין, ניחן כי לנאשם אסור היה להתיר את חגורת הבטיחות מעליו, דבר אשר במקרה של מפגע תחבורתי עלול לעתים להוביל לתוצאות הרסניות הן ביחס לנהג והן ביחס לנוסעיו.

כל אלו הנ"ל, מסייעים לבית המשפט במקרה דנן:

- 0 לגבש מסקנתו ביחס לאמון בגרסת המאשימה לעניין ביצוע העבירה דלעיל ע"י הנאשם.
- 0 בנוסף, כל אלו הנ"ל אף יוצרים בליבי ספק באשר לגרסתו של הנאשם כי לא ביצע את העבירה המיוחסת לו.

ד. סיכומו של עניין:

- הריני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום
- המזכירות תמציא העתק מהכרעת הדין לצדדים. כתובת הנאשם רח' מירון 86 כרמיאל.

קובע לטיעונים לעונש ליום 31/1/16 שעה 13:00.

הנאשם יהיה פטור מהופעה במידה וימציא טיעונים לעונש בכתב.

ניתנה היום, ט"ז חשוון תשע"ו, 29 אוקטובר 2015, בהעדר הצדדים